

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG
Vastaava
Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN
Toimitussihteeri
Kalevankatu 32 B

N:o 3 - Maaliskuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

36. vuosikerta 1931

TASAVALLAN UUSI PRESIDENTTI

Lukijamme ovat lukeneet kaikista maamme monista sanomalehdistä, että Suomelle on valittu uusi presidentti *Pebr E. Svinhufvud*.

Maaliskuun ensimmäisenä päivänä astui uusi, kunniotettu, vilpittömästä isänmaarakkaudestaan tunnettu presidenttimme tärkeään tehtäväänsä Suomen valtion päämiehenä. Silloin nim. tuli loppuunkuluneeksi se 6-vuotisaika, jonka presidentti *Relander* oli valtiomme johdossa. Helmikuun 16 p.

valittiin uusi presidentti taas 6:ksi vuodeksi. Valituksi tuli nykyisen hallituksemme pääministeri, ent. valtionhoitajamme *Svinhufvud*.

Hän on syntynyt Sääskmäellä 15. 12. v. 1861. Eteväenä lakimiehenä ja hartaana isänmaanyhtävänä on hän elämänsä aikana nauttinut harvinaisen ehjää ja yksimielistä luottamusta kansalaistensa puolelta. Hän on toiminut tuomarina, valtiollisena henkilönä, eduskunnan jäsenenä ja useat kerrat sen puheenjohtajana. Hän on ollut hallituksen jäsenenä ja sen pääministerinä m.m. kapinan aikana ja juuri niin tärkeinä aikoina, jolloin Suomi julistautui itsenäiseksi ja erosi

Venäjältä. Venäjän vallan aikana vihasivat venäläiset *Svinhufvudia* kovin koska hän pelkäämättä puolsi maamme lakeja ja astui venäläistä sortovaltaa vastustamaan.

Keisarin käskystä hänet erotettiin tuomarin virasta, vangittiin ja vietiin kauas Siperiaan maanpakoon. Siellä oli hän liki 3 vuotta ja pääsi vapaaksi vasta Venäjän vallankumouksen tapahduttua kun keisarivalta oli kukistettu. Tyynenä ja lujasti oikeuden voittoon luottaen kesti *Svinhufvud*

Ent. valtionhoitaja P. E. SVINHUFVUD, uusi presidentti

vaikean maanpakolaisuutensa ja joutui vapaaksi päästyään koko kansansa kunnioituksen ja luottamuksen esineeksi. Myöskin on hän ja hänen elämäntyönsä tunnettu laajoissa piireissä ulkomailla. Siitä todistaa m.m. se, että hänen tultuaan nyt valituksi maamme ensimmäiseksi mieheksi kaikkialla ulkomaittenkin sanomalehdet ovat kirjoittaneet kauniisti hänen toiminnastaan.

Tuntuu turvalliselta kun niin luja, rehti mies nyt on ohjaamassa Suomenmaan kohtaloita.

Toivotamme uudelle presidenttillemme voimia ja menestystä hänen uudessa, raskaassa tehtävässään.

KERTOMUS SUOMEN KUURO- MYKKÄINLIITON TOIMINNASTA V. 1930

Kulunut vuosi Suomen Kuuromykkäinliiton elämässä on ollut hiljaisen toiminnan ja aherruksen aikaa. Ilolla voi liittomme todeta, että sen piiriin on vuoden kuluessa liittynyt 3 uutta haaraosastoa, nim. Kokkolan, Hankoniemen ja Lahden kuurojenyhdistykset. Liittoomme kuuluu siis nykyään 21 haaraosastoa, nim. Helsingin, Turun, Viipurin, Tampereen, Porvoon, Porin, Alavuden, Seinäjoen, Salon, Jyväskylän, Vaasan, Pietarsaaren, Kokkolan, Hankoniemen, Lahden, Kuopion, Lappeenrannan, Korkan, Hämeenkyrön, Riihimäen ja Hämeenlinnan haaraosastot.

Ne eivät kyllä ole suuria eikä niiden toiminta suuren yleisön silmillä katsottuna ole suinkaan loistava. Mutta henkilö, joka kuuromykkiä yleensä ymmärtää ja joka kirjevaihdon tai mieskohtaisten käyntien kautta haaraosastojen toimintaa joutuu seuraamaan voi todeta, että jokainen, pieninkin niistä, omalla tavallaan ja voimainsa mukaan pyrkii eteenpäin, työskentelee päämääränsä saavuttamiseksi maamme kuurojen henkisen ja aineellisen tason kohottamiseksi. Allekirjoittanut, liiton sihteeri, on kuluneena vuonna joutunut matkoillaan kosketuksiin useimpien haaraosastojen kanssa. Tekemiäni huomioiden perustuksella voin todistaa, että kuurojen yhdistykset yleensä toimivat hyvässä hengessä ja että ne, heikoista voimistaan huolimatta, vaikuttavat jäseniinsä jalostavasti ja kohottavasti. Esiintyyhän kyllä siellä täällä joskus ikäviä tapauksia yhdistyselämässä. Sattuu kahnauksia, väärinkäsityksiä ja pikkumaisia rettelöitä, mutta sovittelemalla saadaan taas sopu ja järjestys palautetuksi ja aika parantaa annetut ja saadut haavat.

Ilahduttavana merkinä kuurojen tiedonhalusta voimme edelleen mainita sen innon, jolla haaraosastot toimeenpanevat "esitelmäpäiviä". Sellaisia ovat viime vuonna järjestäneet m.m. Helsingin, Turun, Salon, Porin, Hämeenkyrön ja Riihimäen haaraosastot. Sen lisäksi on toimeenpanttu kesä- ja joulujuhlia melkein kaikissa haaraosastoissa. Näissä tilaisuuksissa ovat puhujina esiintyneet sekä paikallisen haaraosaston johtohenkilöt että keskushallituksen lähettämät ja kustantamat esitelmäsihteerit, kuten esim. neidit Anna Nyström, Siiri Talvia, rouva Ida Ylén, herrat Sunderg, Karilas, Pitkänen, Savisaari, Raitanen, Heino, U. Kierimo. Sen lisäksi myönsi liiton keskushallitus Turun kuurojen raittiusseuralle 500 mk. erikoi-

sesti raittiusesitelmien pitoa varten yllämainituissa kokoustilaisuuksissa. Jos näitä tilaisuuksia jatketaan samanhenkisinä kuten tähänkin asti, jos niihin saadaan soveliaita puhujia ja jos kuurojen opettajat, erityisesti nuorempi opettajapolvi, saataisiin tähän työhön innostumaan niin koituisi "esitelmäpäivistä" varmasti paljon hyötyä maamme kuuroille. Liiton keskushallituksen taholla onkin kiinnitetty huomiota siihen tärkeään seikkaan, että saataisiin lahjakkaita nuoria kuuroja puhujiksi ja esitelmäsihteeriksi yllämainituissa valistustilaisuuksissa.

Liiton viime vuosikokouksessa herätettiin kysymys jatko-opetuksen hankkimisesta tiedonhaluisille, koulusta päässeille kuuroille. Tästä asiasta on sen jälkeen vilkkaasti keskusteltu kuurojen kokouksissa ja kirjoiteltu heidän lehdistään. Vuosikokouksessa asetettiin tätä asiata toteuttamaan toimikunta, johon kuuluvat rouva Aili Sihvola, kouluneuvos Sipilä, johtaja E. J. Pesonen ja opettaja J. K. Palomaa. Toimikunnan puheenjohtaja, Pesonen on kaikista pohjoismaista hankkinut tietoja, miten niissä kuurojen jatko-opetus on järjestetty. Niihin perustuen on hän laatinut joukon käytännöllisiä ehdotuksia jatko-opetuksen aikaansaamiseksi meilläkin ja on toiveita, että lähitulevaisuudessa asiata valmistava toimikunta saa täydellisen ehdotuksen valmiiksi kouluhallitukseen jätettäväksi. Viime vuosikokouksessa tehdyn ehdotuksen johdosta lainopillisen avustajan hankkimisesta kuuroille sensijaan ei keskushallitus ole voinut vielä käytännöllisiin tuloksiin päästä.

Viime vuoden kuluessa saatiin v. 1929 pidetyn Neljännen Pohjoismaisen Kuurojen kokouksen pöytäkirjat sekä suomen- että ruotsinkieliset painetuiksi ja asianomaisiin maihin levitetyiksi.

Liiton äänenkannattajat "Kuuromykkäin Lehti" ja "Tidskrift för Dövstumma" ovat ilmestyneet kuukausittain entiseen tapansa. Samoin julkaistiin molemmankieliset joululehdet, joitten menekki vaikeasta pulakaudesta huolimatta oli täysin tyydyttävä. Niistä saaduilla tuloilla sekä myönnetyn valtionavustuksen avulla on liittomme toiminta ja, ennen muuta, lehtiemme julkaiseminen taas ainakin vuodeksi eteenpäin taattu. Kirjallisten harrastusten kohottamiseksi kuurojen keskuudessa toimeenpani keskushallitus kirjoituskilpailun, johon kuitenkin otti osaa vain seitsemän henkilöä. Tulosta ei voida pitää erittäin onnistuneena, vaikka kirjoitusten joukossa oli muutamia varsin hyviäkin.

Keskushallitus on myöntänyt rovasti E. Luoman kuoleman johdosta liiton varoista Smk. 200:— rovas-

ti E. Luoman nimeä kantavan muistorahaston pohjarahaksi. Rahastoa hoitaa Jyväskylän kuuromyökkäinkoulun opettajisto. Rahaston varoilla on toimeenpantava joulujuhlia Jyväskylässä ja sen ympäristössä asuville kuuromykkille.

Mainittakoon vielä, että Porin haaraosasto on viime vuoden kuluessa hankkinut itselleen oman kodin ostamalla talon yhdistykselle. Ja Turun haaraosasto on ripein ottein Turun läänin maaherran luvalla ryhtynyt varojen kokoamiseen myöskin oman kodin hankkimiseen. On ihmeteltävää miten meidän köyhän maamme kuurot vaikeasta pulakaudesta huolimatta yhteisin voimin ovat näin paljon aikaansaaneet. Suomen Kuuromyökkäinliiton Keskushallituksen jäsenet v. 1930 olivat seuraavat: rouva Elma Ignatius, herrat V. Forsius, puheenjohtaja, H. Nyberg, varapuheenjohtaja ja sihteeri John Sundberg, V. Salovaara, R. Pitkänen, E. Karilas, A. Norstedt ja J. Luomajoki. Varajäsenet rouva Helmi Nyberg rahastonhoitaja ja herra F. Schoultz. Keskushallitus on kokoontunut neljä kertaa.

H. Nyberg,
sihteeri.

MATKAKUVAUS POHJOIS-AFRIKASTA

Viime kesäkuussa pidettiin Algerissa pohjois-Afrikassa kansainvälinen kuurojen kokous. Tähän kokoukseen matkusti m.m. tanskalainen kuuromykkä J. C. V. Westphall Köpenhaminasta. Tämä mies on matkustellut hyvin paljon ympäri Eurooppaa, ja on käynyt myöskin Suomessa. Viimekesäisestä Afrikanmatkastaan on hän Tanskan Kuurojen lehteen kirjoittanut hauskan ja eloisan kertomuksen, jonka lukeminen varmaankin huvittaa myös Suomen kuuroja. Hra Westphall kirjoittaa:

Varhain aamulla kesäkuun 4 p:nä läksin matkalle Köpenhaminan asemalta. Saavuin ensin Berliiniin, jossa viivyin pari päivää. Sieltä matkustin Stuttgartin kaupunkiin ja vietin siellä yöni uudessa Rautatiehotellissa. Varhain helluntailauvantaiaamuna olin jo liikkeellä kaupunkia katselemassa. Ihailin sen vanhoja rakennuksia, joitten maalatut päädyt olivat kadulle. Stuttgartista matkustin yli alppien Sveitsiin ja saavuin Zürichin asemalle keskipäivän aikaan. Siellä tapasin tanskalaisen kansalaiseni hra Bishoffin, joka vei minut kotiinsa ja piti minua vieraanaan helluntaipyhien yli. Hän liittyi mukaani, joten yhdessä matkustimme Algeriiniin asti. Hän on työskennellyt Zürichin

parhaimmassa huonekalutehtaassa 3 vuotta ja on siellä vieläkin. Helluntaipäivänä matkustimme yhdessä junalla läheiseen Luzernin kaupunkiin sekä kuljimme vanhanaikaisella siipiläivällä korkeudestaan kuuluisien alppien, Bürgenstockin ja Pilatuksen juurelle. Edellinen on 1100 metriä ja jälkimäinen 2133 metriä merenpintaa korkeammalla. Alppijunalla ajoimme monen pimeän tunnelin läpi Pilatuksen huipulle, joka oli lumen peittämänä. Meitä paleli siellä tuntuvasti istuessamme suuren hotellin portalla kuumaa kahvia juomassa ja eteemme avautuvaa, valtavaa näköalaa katselemassa.

Sveitsissä viivyimme 3 päivää. Kesäkuun 4 p:nä läksimme Baselista junalla Ranskaa kohti ja saavuimme Marseillen kaupunkiin, joka on Ranskan suurimpia. Se on vilkas satamakaupunki ja siellä asuu 3/4 miljoonaa ihmistä. Kesäk. 12 p:nä astuimme Marseillen satamassa suureen "Lamoriciere" matkustajalavaan, jossa oli 2 savutorvea. Laivassa tapasimme monta kuuromykkää, jotka olivat matkalla Afrikan kokoukseen. Muutamia heistä tunsin entuudestaan. Keskustelimme vilkkaasti toistemme kanssa ja matka kului hupaisesti pitkin Välimeren siintäviä aaltoja Afrikkaa kohti. 6 tunnin kuluttua rupesi Afrikan ranta kaukaa näkymään. Me kuurot olimme kovassa jännityksessä kuta lähemmä rantaa pääsimme. Laivamme kannelta jo saatoimme nähdä monia kauniita, korkeita rakennuksia. Rannalla näkyi kuuromykkää, jotka viittasivat meille kovin vilkkaasti tervehdyksensä. Rannalla seisokeli myös paljon arabialaisia, joilla oli päällään kirjavat puvut: valkoinen vaippa ja punainen lakki päässään. Hunnutetut arabialaiset naiset ja neekerit katselivat uteliaasti meitä. Me europalaiset ihmettelimme, ettei yksikään afrikkalainen kuuromykkä ollut puettu kansalliseen, afrikkalaiseen pukuun, emmekä myöskään nähneet yhtään kuuromykkäneekeriiä vastaanottajien joukossa. Miksi? Saimme kuulla tämän johtuvan siitä, etteivät neekeri- eikä muhametilaiset kuuromykät saa käydä samoissa kouluissa eikä yleensä seurustella sikäläisten kristittyjen kuuromykkälästen kanssa. Heillä on eri koulut. —

Laivamme "Lamoriciere" laski Algerian satamaan ja me nousimme maihin. Silloin saimme nähdä komean näyn. Pitkin satama-aluetta oli pystytetty korkeita, seppelöityjä lipputankoja, joihin oli kiinnitetty tuhansia sini-valko-punaisia lyhtyjä (Ranskan värit). Oli näet sata vuotta kulunut siitä kuin Ranska valloitti Algerian. Tähän juhliwaan kaupunkiin tulvi matkustajia joka puolelta ja useita kokouksia siellä pidettiin. Kuuromykkätkin siellä viettivät juhliiaan. Algie-

rin maakunta on noin 20 kertaa suurempi kuin koko Tanskanmaa. Juhlavalaistuslaitteita näkyi kaikkialla kaupungin kaduilla, puistoissa y.m. Melkein joka ilta oli kaupungissa ilotulitus. Hauskaa oli sitä katsella niinkuin komeita palmupuitakin, joita kasvoi joka suunnalla. Algerin Ranskaan yhdistämismuistojuhlat kestivät tammikuun alusta kesäkuun loppuun saakka! Juhlain loputtua alkoi kuumuus vaivata. Se on yleensä pahimmoillaan heinä- ja elokuussa. Silloin

Kuuromykkäinkoulu Algerissa, Pohjois-Afrikassa

matkustavat ulkomaalaiset matkalijat pois Afrikan helteestä Euroopan viilempiin maihin. Ainoastaan maan omat kansalaiset, neekerit ja arabialaiset jäävät paikoilleen. Kaupungin läheisyyteen vuoren kukkullalle oli rakennettu vanhanaikainen arabialaiskylä, jonka matalat talot olivat valkeiksi kalkitut. Tämän kylän lähellä palmupuitten ympäröiminä kohosi komeita ja sieviä huviloita palmupuitten ja muhkeitten kaktuskasvien keskellä. Kaktukset olivat puitten korkuisia ja niissä oli parin tuuman pituiset piikit, joita sikäläinen väestö ommellessaan käyttää silmäneuloina. Näissä huviloissa asuu hienosto ja ylhäisö. Kaikkea tätä outoa ja uutta me katselimme suurella uteliaisuudella.

Kun tavaramme olivat tullatut läksimme satamasta kaupunkiin. Suuri oli hämmästyksemme kun näimme suurten loistoautojen ja linja-autojen katoilla penkkejä, joilla näkyi tavallisesti istuvan arabialaisia työllisiä: Ei heitä näkynyt polttavan kuuma aurinkokaaan peloittavan, sillä he olivat kääriytyneet suureen valkoiseen vaippaan, joka peitti heidän päänsäkin. Sitten ajelimme me pitkin leveitä asfalttikatuja pitkin, joilla

kasvaa kauniita palmuja ja vilisee suuria ihmisjoukkoja. Vihdoin saavuin meitä varten varattuun hotelliin. Sen nimi oli "Hotel du Parc de Galland". Siellä asui m.m. pariisilaiset tuttavani hra Gaillard rouvineen sekä hra Graff rouvineen y.m. Italialainen taidemaalari kreivi Ugobaldo Fumi asui siellä myös. Hra Bishoff ja minä saimme ihanan huoneen halvalla (15 fr.), joka oli erittäin siististi sisustettu. Kun astuimme sisään niin oli huoneemme aivan pilkkosen

pimeä. Ikkunain ja ovien edessä oli tummat verhot. Minä menin heti vääntämään verhot syrjään saadakseni huoneeseen valoa ja raitista ilmaa. Mutta samassa syöksyi ulkoa kärpäsiä, jotka pistivät ja purivat meitä vihaisesti. Ja aurinko paahtoi ankarasti avatuista ovista ja ikkunoista sisään, niin että meidän täytyi kiireesti sulkea kaikki reiät ja sen sijaan syyttää sähkövalot palaamaan pimeässä huoneessa. Totesimme, että nuo kiusanhenget, kärpäset, pake-

nivat pimeää ja kylmää. Kaikkialla Afrikassa, kuten Italiassa, Espanjassa ja Etelä-Ranskassa käytetään verhoja ikkunain ja ovien edessä kärpästen ja kuumuuden takia.

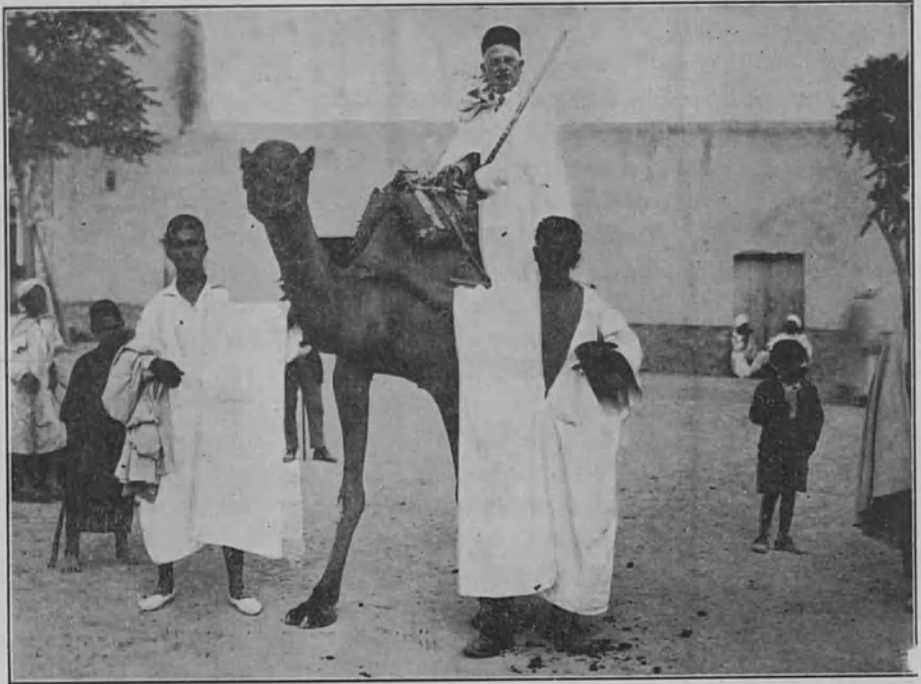
Perjantaina kesäk. 13 p. illalla kokoontuimme erääseen ravintolaan, jossa saimme jäsenmerkkimme ja kokousohjelmat. Lauvantaina 14 p. klo 8,30 kokoontuimme noin 300 henkeä Laferriere palmupuistossa Posti- ja sähkösanomatalon luona. Sieltä marsimme 3 lippua ilmassa liehuen suuren, komean muistopatsaan luo, joka äskettäin on pystytetty sodassa kaatuneiden kunniaksi. Kokouksen puolesta laskettiin kukkia ja palmulehviä sen juurelle. Siellä meidät myös valokuvattiin. Myöhemmin aamupäivällä oli valmistava kokous, jossa keskusteltiin ja sovittiin kokouksen järjestelystä y.m. Iltapäivällä klo 3 oli ranskalaisten kuurojen voimistelunäytös sekä jalkapallokilpailuja. Ilta oli varattu vapaaksi jokaiselle, niin että kukin sai mennä minne tahtoi. Toverini kanssa menimme torille ja näimme siellä suuria, kauniita rakennuksia. Mutta kaikkien ikkunat olivat peitossa ja minusta näytti synkältä nuo peitetty ikkunat ilman

uutimia ja kukkia. Miltei jokaisessa kadunkulmassa oli ravintoloita, joitten tarjoilupöydät olivat katukäytävälle järjestetyt. Soittoa näkyi esitettävän joka puolella ja kaikki paikat olivat täynnä ihmisiä. Talot olivat korkeita, 8, 10, jopa 12—14 kerroksisia.

Sunnuntaina kesäk. 15 p. oli kokouksen juhlalliset avajaiset eräessä suuressa juhlasalissa. Siinä oli läsnä m.m. Algerin kuvernööri (varakuningas) Pierre Bordes, ja hänen seurassaan useita korkea-arvoisia virkamiehiä ranskalaisissa univormuissa (puvuissa). Kuvernööri tervehti kättä antaen eri maitten edustajia, siis myöskin Tanskan edustajaa, tämän kirjoittajaa. Hän lausui meidät kaikki tervetulleiksi juhlaan. Sitten nousi hän puhujalavalle ja piti virallisen tervehdyspuheen. Puheen tulkitsi kuuroille eräs herra Capiello. Puheensa lopussa kutsui kuvernööri meitä kaikkia seuraavana päivänä klo 5 tulemaan hänen linnaansa vierailulle. Ja me taputimme kovasti käsiämme.

Klo 11 kiipesimme monia portaita ylös kirkkoon. Se oli kaunis, katolinen kirkko. Jumalanpalveluksen meille kuuroille piti Algerin arkkipiispa, jonka tulkkina oli sama herra Capiello, joka kuvernööriäkin tulkitsi. Kello 3 menimme katselemaan suuria jalkapallokilpailuja tsekkoslovakialaisten ja ranskalaisten kuurojen kesken. Edelliset voittivat helposti. Kävisimme asunnoissamme muuttamassa vaatteita ja kiiruhdimme yhteisille juhlapäivällisille, joissa isäntänä piti kuvernöörin itsensä olla. Ikävä kyllä saikin hän esteen eikä voinut tulla syömään meidän kanssamme. Päivällisiin otti osaa 200 henkeä. Kuvernöörin apulainen ja monta korkea-arvoista herraa oli kuitenkin tullut tilaisuuteen. Päivällisillä tarjottiin 5 ruokalajia ja paljon ihania hedelmiä. En milloinkaan ole syönyt niin hienoa ja hyvää ruokaa. Monet kerrat olen ollut juhlapäivällisillä ja syönyt herkkuja ja makeita ruokia, mutta tätä ranskalaista ruokaa en milloinkaan voi unohtaa, niin hyvää se oli. Eikä mak-

sanut kuin noin 70 mk.! Monta puhetta pidettiin. Minä puhuin Tanskan puolesta. Ei sielläpäin Tanskaa tunneta. Luulivat, että olin kotoisin pohjoisna- van seuduilta jääkarhujen maasta. Hyvä! hyvä! Minun puheelleni taputettiin kovasti käsiä. Iloitsin siitä, että kaikki olivat minua ymmärtäneet. Ja tulkki Capiello käänsi puheeni kuulevillekin herroille. Minä vain ajattelin kuinka voisin saada tanskalaiset kohtaloverini oikein esitettyksi tälle yleisölle.

Tanskalainen hra Westphall ratsastaa kamelin selässä arabialaisessa puvussa Algerin k. m. kokouksessa

Seuraavana päivänä, maanantaina kesäkuun 16:na oli kokouksen ensimmäinen keskustelu. Silloin puhuttiin vilkkaasti m. m. kuurojen lasten koulunkäynnistä. Kokouksen puheenjohtaja, algerilainen kuuro herra Paul Lelouche ehdotti m. m. että kaikki kuurot oppilaat kouluissa saisivat oppia myöskin viittomakieltä, jota puhuja itse sanoi rakastavansa ja jota hän piti välttämättömänä. Algerin kuurojenkoulun johtaja, herra Fernand Ayrole, kannatti myös ehdotusta hyvin innokkaasti, kuten hänen noin 30-vuotias rouvansakin, joka on opettajattarena samassa koulussa, missä miehensä on johtajana. Sitten nousin minä puhujalavalle. Sanoin olevani yhtä mieltä edellisten puhujain kanssa. Kerroin Tanskan kuurojenkoulusta ja lausuin sen toivomuksen, että saataisiin muodostetuksi viittomakieli, jota kaikki kuurot koko maailmassa ymmärtäisivät. Tämän kansainvälisen kielen avulla maailman kaikki kuurot helposti ym-

märtäisivät toisiaan. Minulla sattui olemaan mukana tanskalainen "Viittomakielen oppikirja", jonka näytin läsnäoleville. He kokoontuivat ympärilleni; jokainen tahtoi nähdä kirjan, ihailivat sitä ja pyysivät sitä itselleen. Ikäväkseni ei minulla ollut mukanaani enempää kuin tämä yksi kappale. Puheenjohtaja tuli kiittämään ja syleilemään minua, joka minusta tuntui liian paljolta. Minä tulin sekä iloiseksi että liikutetuksi. Pääasia oli, että kaikki ymmärsivät minun lausuntoni ja ettei minulla siis katsojina ollut paljaita tyhmeliinejä!

Useita muitakin keskustelukyymyksiä esitettiin. Niistä äänestettiin ja päätöksiä tehtiin. Mutta kun kello oli jo paljon, niin lopetettiin keskustelu.

Kokouksen päätyttyä ajoi noin 150 kuuroa autoilla kuvernöörin kesälinnaan, joka on korkean vuoren huipulla. Ajoimme paksun rautaportin kautta linnan pihalle. Porttia vartioi 2 ruskeaihoista arabialaista sotamiestä. Heillä oli musta parta ja vakavan näköiset kasvot. Linnan ovella seisoivat vanhempi ovenvartija, jolla oli pitkä hopeaketju rinnallaan. Meidät vietiin sisälle huoneisiin, joissa oli kallisarvoiset, paksut matot lattioilla ja katselimme hienoja, ruhtinaallisia huonekaluja, palmuja y. m. Eteisestä johti portaat ylös juhlahuoneustoon. 4 tummaihoista sotilasta vartioi portaita. Sotilaat olivat aivan liikkumattomat, jäykän näköiset. He seisovat samalla paikalla ja aina samassa asennossa, että luulimme niitä ensisilmäyksellä kuvapatsaiksi eikä eläviksi ihmisiksi. Mutta sitten huomasimme, että heidän ankarannäköiset, mustat silmänsä liikautuvat ja niin ymmärsimme, että sotilaat olivat eläviä olentoja.

Tulimme suureen saliin, jossa oli 2 pitkää pöytää katettuna täynnä ruokia. Tuoleja tahi muita istuimia ei ollut ollenkaan. Pöydillä oli myös sampanjalaseja ja kauniita kukkia. Kuvernööri ja hänen rouvansa seurustelivat meidän kanssamme ja palvelijat tarjoilivat meille juotavaa ja syötävää. Kuvernööri piti pitkän, kauniin puheen ja lausui meidät tervetulleiksi vieraikseen. Sanoi ensi kerran näkevänsä kuuromykkiä. Me huusimme "Eläköön" ja kohotimme lasejamme 4 kertaa. Sitten menimme linnanpuistoon kävelemään ja ihaillemaan sen ihmeellisiä kactus-, palmu- y. m. istutuksia. Puistosta oli mitä ihanin näköala yli kaupungin ja Välimeren.

Illalla katselimme kaupunkia ja huvittelupaikkoja, joihin kuuroja oli kokoontunut joukoittain puhelemaan keskenään. Olihan siellä suuri elokuvateatteri "Majestic", joka kuuluu olevan maailman suurin. Sinne mahtuu 4,000 katselijaa. (Jatk.)

PAASTOAIKA

Me vietämme nykyään n. s. paastoaikaa. Se alkoi Laskiaissunnuntaina, (tänä vuonna helmikuun 15 p:nä ja kestää 7 viikkoa loppuen pääsiäisenä. Mitä merkitsee paastoaika? Tuona aikana saarnataan kirjoissa Herramme Jeesuksen kärsimisestä. Ja sitä asiaa tutkistelevat kristityt kotonaankin seitsemän paastoviikon kuluessa.

Paastoaminen on tullut meille kristityille vanhoilta juutalaisilta. Paasto oli heille uskonnollinen tapa, jota he noudattivat hengellisen elämänsä syventämiseksi ja elvyttämiseksi. Kun juutalaiset paastosivat, niin eivät he syöneet lihaa eikä muutakaan voimakasta ravintoa. Toisinaan eivät he syöneet mitään moneen päivään, joivat ainoastaan vähän vettä. Monet juutalaiset paastosivat eli olivat syömättä kahtena päivänä viikossa, nim. maanantaina ja torstaina.

Vanhat, hurskaat juutalaiset ymmärsivät, että jos ihminen syö paljon hyvää, voimakasta ruokaa, niin on hänen vaikea ajatella Jumalaa, rukoilla hartaasti ja tutkistella Jumalan valtakunnan asioita. Paljon syönyt ihminen ajattelee vain ruokaa ja maallisia asioita. Siksi he pitivät paastopäiviä, jotta ajatukset helpommin rukouksessa kohosivat Jumalan puoleen. — — —

Olemme lukeneet raamatusta, että Jeesus itse kerran paastosi 40 päivää korvessa. Siellä hän rukoili paljon ja otti vastaan Jumalalta voimaa. Hän tuli niin väkeväksi, että hän saattoi voittaa kiusaajan, joka tuli viettelemään häntä syntiin.

Myöhemmin huomasi Jeesus, että monet juutalaiset olivat ulkokullatut, eli itsevanhurskaat. He olivat paastoavinaan, että toiset ihmiset sen näkisivät ja luulisivat heitä hurskaiksi. Jeesus nuhteli ankarasti valhe-paastoojia. Hän kielsi heitä olemaan syömättä sentähden, että ihmiset heitä ylistäisivät jumalisuutensa takia. Jeesus sanoi, että ihmisen pitää paastota ja rakastaa Jumalaa rehellisellä sydämellä.

Jeesus kuoli Pitkänäperjantaina. Pitkäperjantaista tuli vakava muisto- ja paastopäivä kristillisessä seurakunnassa. Ensimmäiset kristityt paastosivat, eli olivat syömättä Pitkäperjantain aamusta Pääsiäisaamuun, yhteensä 40 tuntia. Noina tunteina eivät kristityt ajatelleet ruokaa, vaan he tutkistelivat Jeesuksen kärsimisen ja kuoleman merkitystä ja rukoilivat Vapahtajaa Jeesusta. Siitä heidän uskonsa, toivonsa ja rakautensa kasvoi suuremmaksi ja vilpittömämmäksi. Pitkäperjantaipaasto muodostui kauniiksi ja sopivaksi uskonnolliseksi tavaksi kristillisen seurakunnan keskuudessa.

Myöhemmällä ajalla pitennettiin paastonaika 40 päiväksi. Tuona aikana saivat kristityt kuitenkin syödä vähän kalaa ja muutakin helposti sulavaa ruokaa. Mutta lihan syöminen oli ankarasti kielletty. Katooliset kristityt pitivät tällaisen paaston vielä nytkin vuosittain. — — —

Lutherilaiset kristityt eivät paastoa niinkuin katooliset. Mutta meidän pitää paaston aikana muistaa ja ajatella Jeesuksen Kristuksen kärsimistä ja kuolemaa meidän synteimme sovituksiksi. Meidän pitää hiljaisiin ajatuksiin seurata hänen kärsimyksensä kulkua ja Hänen kuolemansa merkitystä Golgatalla. Tästä kaikesta kertoo meille Uusi Testamentti. Ja virsikirjamme loppupuolella on liikuttava, yhtenäinen kertomus siitä, mitä Jeesus kärsi meidän tähtemme. Lukekaamme siitä ja kiittäkäämme Häntä hänen kärsimyksensä edestä.

”Oi Jumalan karitsa,
piinattu ristin päällä!
Meitä armahtaa sä tahdoit,
vaikka kärsit pilkkaa täällä;
Syntimme sinä kannoit,
elämän meille annoit;
Meitä armahda, oi Jesus!

(Virsikirjan v. n:o 51).

LAHDEN KUUROJEN RIENNOISTA JA VÄHÄN MUUTAKIN

Helmikuun 15 p:nä pidettiin Lahdessa kuuromykkäin yhdistyksen vuosikokous, johon tilaisuuteen oli saapunut liki parikymmentä k.m. Vähänlaisesti kylä. Mutta tämä pieni kokous on merkityksellinen Lahden ja sen ympäristön kuuromykille. Sillä Lahteen vasta perustettu kuuromykkäin yhdistys ikäänkuin varmistui tämän kokouksen johdosta.

Tässä kokouksessa valittiin täksi kuluvaaksi vuodeksi mainitun yhdistyksen puheenjohtaja, sihteeri ja toimikunta, kuten ehkä toisen henkilön kynän kautta selvenee.

Tämän viime vuonna perustetun yhdistyksen huoltaminen on tärkeä asia Lahden ja sen ympäristön kuuromykille. Huomatkaamme, miten kaikkialla muuallakin perustetaan seuroja ja yhdistyksiä jokaisen kansalaisen aineellisten etujen kohottamiseksi. Lahden ja sen ympäristön kuuromykkäin velvollisuus on samoin yhteen liittyä ja yhteisvoimin kohota. Va-

laista ja virkistää heikompien kohtalotovereittensa yksitoikkoista elämää.

Vaikka asun näin kaukana Lahdesta, päätin mennä kokoukseen tapaamaan kohtalotovereita, tutustua-kseni paremmin heidän elämäänsä ja ”kieleensä”. Siis helmikuun 14 p:n aamuna varhain valjastin hevosen ja lähdin ajamaan kohti etelää. Kauniilta näytti kirkas talvinen aamu ajaessani tuon pituudestaan kuuluisan Päijänteen jäätä auringonnousua katsellen. Matka sujui nopeasti ja pian olin Vääkissä. Silloin iski päähäni mennä Hollolaan erään ystäväni luokse. En ollut siellä aikaisemmin käynyt, enkä siis tuntenut tietä, mutta innostuksissani *tabdoim* sinne mennä ja iltapäivällä jo sain puristaa tuon ystäväni kättä, joka heti toivotti minut tervetulleeksi taloonsa.

”Me olemme nuoria miehiä”, näytti hän sanovan minua kätellessään. Ja tämä sopii mainiosti antamaan havainnollista näkökohtaa hänen luonansa olostani. Paininheitto, sormikoukun ja käsikalikan vetäminen, voimistelu, hauskat jutut y. m. s. otettiin illan kuluksi. — ”Voima on nuorukaisen kaunistus” sanoo eräs viisas nuorten ystävä. Minäkin olen samaa mieltä, vahva ruumis ja voimakas henki pojalla olla pitää.

Seuraavana aamuna menimme yhdessä Lahteen. Siellä tämä ystävällinen toverini opasti minut erään hyväntahtoisen k.m.-perheen kotiin, jonne sain heittää hevoseni y. m. matkavarustukset. Sieltä kiiruimiten riensimme kokoukseen. Mutta voi sun! Tuo päivä sattui olemaan syntymäpäiväni, jota en enemminkin tullut ajatelleeksi. Tuo toverini, senkin suutarin sikiö, sen minunkin osaltani oli aivokoppaansa urkkinut. Nyt hän sitä häikäilemättömän julkeasanaisena toisille julisti. Nämä kokoontuivat salaman nopeudella ympärilleni ja heti sen jälkeen tunsin leijailevani ilmassa heidän käsiensä kantamana. Kun sitten taas olin jaloillani, sinkosi onnitteluja kädenpuristuksen kera joka suunnalta.

Illalla 17 tienoissa lähdin Lahdesta H:n, tuon ystäväni luokse. Ajoimme tähtien tuikkiessa Vesijärven jäätä hänen kotiinsa. Ihmettelin, miksi hän istui vieressäni kaihomielisenä mietteisiinsä vaipuneena.

Seuraavana aamuna oli hän jälleen reippaalla tuulella ja saattoi minua pitkän matkaa. Erotessa kajautimme pari pistoolin laukausta eromme kunniaksi.

Kenpä näistä kokouksen osanottajista olisi arvanut, että jo samana päivänä, jona tuon ystäväni luota lähdin, rämpilöin haulikko kainalossa kotipitäjäni avarassa metsässä. — Terve näkemiin taas ensi keväänä lahtelaiset.

Metsästäjä.

KUUROMYKKÄIN JOULU

Asiamiespalkinnot myydyistä "Kuuromyökkäin joululehdistä" jakautuvat tällä kertaa seuraavasti:

Kaupunkilais-asiamiehet:

Ensimmäinen palkinto annetaan asiamies *Juho Lepäselle* Mikkelistä, joka myi 760 joululehteä ja *Simo Iivoselle* Sortavalasta, joka myi 500 kpl.

Toiset palkinnot annetaan *Erkki Hirvoselle* Joensuuista, myynyt 480 kpl. ja *Eino Mäkiselle* Kuopiossa, joka myi 400 kpl.

Kolmannet palkinnot annetaan neiti *Ina Nordlundille* Porista, jonka johdolla siellä myytiin 400 kpl. sekä *Edla Manniselle* Jyväskylältä, joka myi 300 kpl.

Maaseutu-asiamiehet:

Ensimmäiset palkinnot annetaan neiti *Mimmi Vikströmille* Vihdistä, joka myi 215 lehteä ja *J. F. Talvialle* Kiihkasta, myynyt 200 lehteä.

Toiset palkinnot annetaan *Antti Ojalalle* Koskuksesta, joka myi 140 kpl. ja *Avikin Hilda-emännöitsijälle*, joka myi 123 kpl.

Kolmannet palkinnot annetaan *Aukusti Tuhkaselle* Pitkälähdestä, joka myi 115 kpl. ja *Oskari Rajalalle* Hämeenkyröstä, joka myi 94 kpl.

* * *

Ensimmäinen palkinto on 100 mk., toinen 75 mk. ja kolmas 50 mk. suuruinen. Yllämainittujen lisäksi on vielä ainakin kaksi asiamiestä, jotka saivat palkinnon, mutta kun eivät vielääkään ole lähettäneet maksua saamistaan lehdistä, niin eivät voi palkinnonjaossa tulla kysymykseen. Kaikille uskollisille asiamiehillemme lausumme sydämelliset kiitokset kun taas hyväntahtoisesti myivät joululehteämme. Huonosta raha-ajasta huolimatta meni lehtemme kaupaksi, niin että voimme voittorahoilla julkaista "Kuuromyökkäinlehteä" taas tänäkin vuonna.

Toimitus.

Urheiluosasto

TULOKSET HIIHTOMESTARUUSKILPAILUISTA HÄMEENLINNASSA

28/2—1/3 -31

Seurainvälinen 10 km. joukkuehihto:

1. Kuop. K.-U.	V. Hirvonen .. 48,18
	E. Kainulainen 51,15
	A. Tuhkanen .. 56,01 = 2.35,34

2. H:linnan K.-U.	V. Kaurela 50,33
	P. Valtari 52,25
	I. Valtonen .. 53,01 = 2.35,59
3. Turun Valpas	O. Liikkanen . 54,55
	P. Palmu 54,55
	U. Lehtimäki . 48,08 = 2.37,58
4. J:kylän K.-U.	H. Hautamäki 54,56
	S. Heikkinen . 48,35
	H. Konu 61,31 = 2.45,02
5. H:gin K.U.S.	Tuominen, V. 57,12
	A. Helenius .. 68,15
	Hj. Sandblom 58,51 = 3.04,18

10 km yli 35 v. mestaruushihto:

1. E. Tapper, Kyminlaakson Tähti	50,32
2. O. Liikkanen, Turun Valpas	54,55
3. Hj. Sandblom, Hels. K.m. U-s.	58,51
4. H. Konu, Jyväskylän K.-U.	61,31

3 km naisten mestaruushihto:

1. Aura Eskelinen, Hels. K.m. U-s.	21,44
2. Vappu Laitinen, Jyväskylän K.-U.	22,32
3. Lempi Tihverä, Helsing. K.m. U-s.	22,51
4. Martta Nieminen, Turun Valpas	23,20

10 km alle 35-vuotisten hiihtomestaruus:

1. U. Lehtimäki, Turun Valpas	47,57
2. O. Simonen, Viipurin K.-U.	48,25
3. S. Kakko, Kyminlaakson Tähti	49,45
4. H. Hautamäki, Jyväskylän K.-U.	49,59
5. V. Hirvonen, Kuopion K.-U.	50,35

20 km yleinen mestaruushihto:

1. U. Lehtimäki, Turun Valpas	1.38,56
2. E. Tapper, Kyminlaakson Tähti	1.41,41
3. V. Hirvonen, Kuopion K.-U.	1.43,06
4. H. Hautamäki, Jyväskylän K.-U.	1.46,29
5. S. Kakko, Kyminlaakson Tähti	1.47,14
6. E. Kainulainen, Kuopion K.-U.	1.57,45

RUUMIINHARJOITUSTEN VAIKUTUS LIIKUNTOELIMIIN JA RUUMIIN MUOTOON

(Prof. Ivar Wilskmanin mukaan)

Pitkäaikainen, voimakas ruumiinharjoitus vaikuttaa lihaksia kasvattavasti. Tiedämmehän, että säännöllinen harjoitus tekee lihaksen suuremmaksi, kestävämmäksi ja työkykyisemmäksi, samoin kuin työn ja harjoituksen puute saattaa sen pienentymään, heikontumaan ja veltostumaan.

Yleisenä sääntönä voidaan kokemuksen nojalla pitää sitä, että *lyhytaikainen, rasittava harjoitus kehittää*

tää lihaksen voimaa, mutta pitkäaikainen, vähemmän rasittava harjoitus tekee lihakset kestäviksi, vaikka ne eivät kasvakaan erikoisen suuriksi.

Esimerkkinä tästä mainittakoon, että voimailijoilla, painijoilla, polkupyöräilijöillä, kilpasoutajilla, jalkapalloilijoilla y. m. kovan työn tekijöillä ovat asianomaisiin harjoituksiin käytettävät lihakset kehittyneet suuriksi ja selvästi näkyviksi. Tavallisen ruumiillisen työn tekijän, kestävyysjuoksijan, pitempien matkojen hiihtäjän ja soutajan lihakset ovat sitävastoin verrattain pienet, mutta varsin kestävät.

Että toimessa oleva lihas varttuu nopeammin ja paisuu suuremmaksi kuin lepotilassa oleva lihas, johdettu siitä, että edelliseen virtaa verta 4—5 kertaa enemmän kuin jälkimäiseen ja lihassolujen kyky käyttää hyväkseen tätä verta suuresti enenee. Näinollen tapahtuu toimivassa lihaksessa aineenvaihtokin nopeammin, uutta ravintoainetta tulee siihen runsaammin ja palamisjätteitä poistuu kudoksista suuremmat määrät. Varsin lyhyessä ajassa lihas kokonaan uudistuu ja tulee yhä työkykyisemmäksi. Varsinkin nuoruuden iässä, jolloin kaikki lihakset ovat enemmän kehityskykyiset, käy lihaksien suuriksi kasvattaminen helpommin päinsä.

Mutta terveyden pääehto ei ole suinkaan lihaksien suuruus, vaan kaikkien sisäelimiä työkuntoisuus. Ensisijassa riippuu terveytemme sydämen, keuhkojen, ruuansulatuselimiä, munuaisten ja ihon esteettömästä ja voimakkaasta elintoiminnasta, ja vasta toisessa sijassa lihaksien voimasta. Jos harjoituksillamme saamme aikaan sen, että liikuntolihakset kasvavat normaalimittaa suuremmiksi, on mahdollista, että tällainen yksipuolinen kehitys on tapahtunut monien muiden elimien kustannuksella.

Säännöllisesti kehittyneen ihmisruumiin eri osien välillä tulee olla aina määrätty suhde, jonka arvelaan olevan seuraavan: lihakset 57 %, nahka ja rasva 10 %, veri 8,5 %, luut 13 %, muut osat (rauhaset, aivot y. m.) yhteensä 11,5 %. Jos tämä suhde tuntuvasti muuttuu, koituu siitä epäilemättä haittaa yleiselle terveydentilalle.

Ajatelkaamme, että säännöllisesti kehittyneet lihakset harjoittamalla saadaan kehittymään harvinaisen suuriksi. Silloin ne vaativat ravinnokseen tavallista enemmän verta. Terveessä ruumiissa sitä kyllä helposti syntyykin, mutta ellei asianomainen henkilö ole kehittännyt keuhkojaan saman verran kuin lihaksiaan, niin veri ei silloin pääse täydellisesti puhdistumaan eikä saamaan tarpeeksi hapetta. Luonnollinen seuraus tästä on silloin hidastunut aineenvaihto eli huonontunut terveys. Mitä sydämeen tulee, niin senkin

toiminta tällaisesta yksipuolisesta ruumiin kehityksestä kärsii. Tosin sydän on ruumiimme vahvin ja kestävin lihas, joka tavallisissa olosuhteissa kykenee vuorokaudessa tekemään 17,280 kilogramma-metriä työtä (saman verran kuin kone, joka nostaisi 17,280 kiloa eli suunnilleen 247 miestä yhden metrin korkeudelle). Mutta liikarastituksesta voi sydänkin väsyä. Ja pian se väsyikin, jos sen täytyy kuljettaa tavallista suurempaa verimäärää laajoja teitä, kovin suurien lihasten lukemattomien solujen kautta. Varsin rasittavaksi käy tämä työ, jos sydän samassa on pakoitettu toimimaan muutenkin epäedullisissa olosuhteissa: on suurennettun ulkonaisen paineen alaisena eikä itse ole päässyt kehittymään entistä voimakkaammaksi.

Jos tavallista suuremmat lihakset tarvitsevat toimintaansa varten paljon verta, niin luonnollisesti tätä jää silloin vähentynyt määrä muitten tärkeitten elinten käytettäväksi. Näinollen saattaa aivojen, ruuansulatuselimiä ja suurten rauhasien kehitys käydä vaillinaiseksi.

Terveyttä etsivän henkilön tulee siis kohdistaa harjoituksensa ja harrastuksensa — ei suurten lihaksien kasvattamiseen —, vaan kaikkien ruumiinosien ja etenkin sisäelimiä kohtuulliseen, tarkoituksenmukaiseen kehittämiseen.

Vaikka yleensä onkin päästy yksimielisyyteen ruumiinharjoitusten edullisesta vaikutuksesta liikuntolihaksimme kehitykseen, niin on kuitenkin hyvin eroavia mielipiteitä olemassa siitä, mitä vaikutuksia ruumiinharjoituksilla — lähinnä voimistelulla — on luustoomme. Tosin todistaa meille jokaisen ruumiillisen työn tekijän, voimistelijan ja voimaurheilijan kovaksi ja leveäksi muodostunut koura, että *lihaksien ponnistus on tehnyt luutkin lujemmiksi ja paksummiksi*; ovatko nämä tulleet pitemmiksi, siitä käsitteet, kuten sanottu, voivat olla hyvinkin erilaiset. Saadaanhan sängen usein kuulla sanat: hän on jäänyt niin lyhyeksi syystä, että hän niin ahkerasti on voimistellut.

Kuinka lieneekään asian todellinen laita?

Huomioon on ensiksikin otettava, että luonnostaan lyhytkasvuinen nuorukainen on juuri sen takia tavallisesti hyvä voimistelija, että hänen kaikki vipuvartensa (kätet ja jalat) ovat lyhyet ja niiden etäisyys ruumiin painopisteestä pieni, joten lihaksien tehtävä käy verrattain helpoksi. Harjoituksissaan lyhytkasvuinen edistyy nopeasti, edistys tuo tietystikin mukanaan lisääntyvää harrastusta, ja tämä puolestaan saa asianomaisen henkilön yhä uutterammin harjoittelemaan. — Päinvastainen on "kattoa kurottavan"

laita. Hän on useimmiten kasvanut nopeasti. Hänen lihaksensa ovat sen takia verrattain heikot ja hänen pitkät vipuvartensa (raajansa) eivät esim. telinevoimistelussa kykene vaikeampia tehtäviä suorittamaan. Siksi harjoitus käy hänelle vastenmieliseksi, ennestäänkin vähäinen innostus haihtuu haihtumistaan, ja miehen voimistelullinen edistys käy aivan vähäpätöiseksi. Hän on siis huono voimistelijaja senvuoksi, että hän on kasvanut pitkäksi — toisinaan: hän ei ole tullut pitkäksi siitä syystä, että hän on laiskasti voimistellut ja yleensä vaivannut ruumistaan varsin vähän. Sama sääntö, vaikkakin päinvastaisena, koskee tuota lyhytkasvuistakin. Hän ei suinkaan ole lyhyeksi jäänyt sen vuoksi, että hän on innokkaasti voimistellut, vaan hänen voimistelu-intonsa on ollut suoranaista seurauksena siitä, että hän on kasvanut hitaasti, ja siis pysynyt tehtäviinsä kykenevänä.

Numeroillakin voidaan valaista tämän asian todellista laitaa. Niinpä esim. meillä Suomessa on täysikasvuisten, voimistelua lapsuudestaan saakka ahkerasti harjoittaneiden voimistelijain keskimääräinen pituus 1704,5 mm, samanikäisten suomalaisten miesten yleisen keskipituuden ollessa vain 1680 mm. Toisen todistukseksi kelpaavan esimerkin saamme eräässä oppikoulussa vuosikymmeniä toimitettujen mittauksen tuloksista. Nämä näyttävät, että ne oppilaat, jotka kouluaajallaan ahkerasti harrastavat voimistelua ja urheilua, ovat opiston korkeimmalla luokalla ollessaan keskimäärin 1727,8 mm pitkät, jota vastoin heidän ruumiinharjoituksia vähemmässä määrässä harrastavien kumppaniensa keskipituus on vain 1700,1 mm. Merkillistä kyllä oli sekä edelliseen että jälkimmäiseen ryhmään kuuluvien poikien keskimääräinen pituus heidän ollessaan koulun ensimmäisellä luokalla, jotakuinkin sama (noin 1340 mm), tulevien voimistelijoiden pituus jonkun verran pienempikin (7,6 mm).

Monta muuta, asian laitaa selvittävää esimerkkiä voitaisiin tässä esittää. Useissa paikoin ulkomailla on tehty hyvinkin laajoja kokeita, ja kakkialla on tultu samanlaiseen kokemukseen: *harjoitus tekee luut pitemmiksi ja paksummiksi.*

Mutta ruumiillinen harjoitus ei ainoastaan tee luutamme paksummiksi ja pitemmiksi, se lisää myöskin niiden kestävyyttä.

Tiedämmehän kaikki, että nuoruudessa ovat ihmisen, erittäinkin lapsen, luut kimmoavaisia ja hyvin sitkeitä. Sitä vastoin vanhempien ihmisten luut tulevat karttuvaa ikää myöten yhä hauraammiksi ja vanhemmiksi tultuamme ne verrattain helposti katkeavat.

Tämä luitten sitkeyden aleneminen tapahtuu aikaisemmin, jos suhteellisen vähän liikumme ja harvoim ponnistamme voimiamme. Sensijaan kuta enemmän ja säännöllisemmin harjoitamme voimistelua ja urheilua, sitä myöhempään ikään säilyy luitemme sitkeä joustavuus. Vanhat 70—80-vuotiset voimistelijat kykenevät — sen on kokemus näyttänyt toteen — tekemään esim. hyppäyksiä, jotka harjaantumattomalta ehdottomasti katkaiseisivat sääret.

Ruumiinharjoitusten kehittävä vaikutus liikuntoelimiimme, luihin ja lihaksiin, on siis yhtä varma kuin selvästi havaittavakin. Mutta lihakset, joihin tahtomme välittömästi voi vaikuttaa, muodostavat lähes kuusi kymmenettäosaa ruumiimme koko painosta. Sitäpaitsi vaikuttaa lihaksien toiminta liikettä myös jäntereissä, luissa, hermöstossa ja ihossa, joten voidaan siis sanoa, että lihaksien harjoitus panee työhön vähintään kolmeneljännestä koko ruumiistamme. Helposti käsitettävää on siis, mikä suuriarvoinen merkitys säännöllisillä ruumiinharjoituksilla on aineenvaihtoon ja uudistukseen nähden — ja tämän säännöllisyydestä ja vilkkaudestahan meidän yleisterveytämme riippuu.

Tarkoituksenmukaiset ruumiinharjoitukset tuottavat vieläkin erään näkyväisen voiton, jota ei ole vähäiseksi arvioitava: *ruumiinmuodon muuttumisen kauniimmaksi ja ryhdikkäämmäksi.*

Koska voimistelu, joka on monipuolisinta ruumiinharjoitusta, kykenee ojentamaan selkärankaan, tekemään luuyhtymät taipuisammiksi, kohottamaan rintalastaa ja vapaammin liikkumaan pääseviä kylkiluita sekä sopusuhtaisiksi kehittämään kaikkia lihaksia ja lihasryhmiä, niin ainoastaan voimistelu kykenee antamaan — niinkuin se antaa — koko ruumiille sopuuhaisen muodon ja ihmisarvoisen, pystypäisen ryhdin. Tämä on todettu monissa sekä koti- että ulkomailla toimeenpannuissa kilpailuissa miehisen kauneuden edustajain välillä, joissa poikkeuksetta kaikki palkitut ovat olleet voimistelijaita — joskus painijoitakin.

Säännöllisen voimistelun synnyttämät näkyväiset tulokset ovat siis hyvin suuriarvoiset ja tärkeät koko elämällemme.

Kirjallisuutta

Matti Tuokko: RAAMATULLISIA RETKEILYJÄ II. Hartauskirja, jatkoa viime vuonna ilmestyneelle samannimiselle. Sisältää 10 raamatuntutkistelua. Hinta 15 mk. — Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

SUOMEN KIRKON ELÄMÄÄ II. Suomen Kirkon Seurakuntatyyön Keskusliiton julkaisema kirkollinen vuosikirja. *Erinomaisen arvokas ja monipuolinen sisällöltään.* Tri Aleksis Lehtonen on laatinut katsauksen kuluneen vuoden kirkolliseen elämään Suomessa. Eestin, Latvian, Norjan, Ruotsin, Tanskan ja Unkarin kirkkojen elämää selostavat useat eri henkilöt. Elämän valaisuksi on kaksi eri kirjoitusta. Pappisuuttelo, kirjallisuuskatsaus, useat muut kirjoitukset ja pappisuuttelo täydentävät tämän 160-sivuisen vuosikirjan, joka maksaa sid. 20 mk. — Otavan kustantama.

John Budden: VIIDAKON METSÄSTÄJÄ. Kuvitettu romaani suurriistan mailta. Kaukana Intian syrjäseuduilla, erämaan ja viidakon petojen ja salaisuuksien ympäröimänä asuvan englantilaisen virkamiehen poika on romaanin sankarina. Tämä reipas miehenalku joutuu moniin seikkailuihin ja vaaroihin karaistuen ja varttuen vähitellen sisukkaaksi metsästäjäksi. Kirjaan liittyy joukko kenraalimajuri Brownen piirustuksia. Hinta 30 mk., sid. 40 mk. — Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

Viktor Rydberg: VALITUT TEOKSET. Kuusiosaisena ilmestyvässä sarjassa ovat jo ennen joulua ilmestyneet osat I, IV, V ja VI. Nyt ovat valmistuneet osat II ja III, joten teossarja on kokonaisuudessaan valmis. Nämä kaksi osaa käsittävät Rydbergin ehkä kaikkein jännittävimmän historiallisen romaanin "Itämeren sissi". Se on kuvaus 1600-luvulta, noitavainojen ajoilta, tulvillaan värikkäitä episodeja ja seikkailuja. Rydberg antaa teoksessaan kuvan koko tuosta aikakaudesta ja puhuu samalla vapauden ja valistuksen kieltä nykyiselle sukupolvelle. Kunkin osan hinta 30 mk, sid. 42 mk' nahkaselk. 60 mk. — Ilmestynyt Otavan kustannuksella.

Tietoja ulkomailta

Kymmenvuotisjuhlaansa kuurojen pappina vietti äskettäin norjalainen kuurojen pappi, meillä Suomessakin tunnettu pastori *Conrad Bonnevie-Svendsen*. Hänen vanha isänsä, joka vielä elää, on Pohjoismaitten ensimmäinen ja vanhin kuurojenpappi. Isältään on Bonnevie-Svendsen perinyt suuren rakkauden kuuroihin ja heidän sisäiseen elämänsä tunteukseen. Norjan kuurot rakastavatkin tätä nuorta pappiansa sydämensä koko lämmöllä. Hän on kuin luotu kuurojenpappin toimeen. Hänellä on lämmin sydän, sangen hilpeä eli iloinen mieli ja voimakas, suuri ruumis kuin etevällä urheilijalla. Kyllä hän jaksaa matkustaa laajassa tunturi- maassaan. Ja kaikkialle mihin hän tulee levittää hän iloa, toivoa ja rohkeutta mieliin. Siksi hän kymmenvuotisjuhlassaan joutui erittäin sydämellisen huomion ja kiittolisuuden esineeksi.

Mekin täältä Suomesta toivotamme hänelle onnea ja jatkavaa Jumalan siunausta.

AMERIKASTA ilmoitetaan, että eräs kuuromykkä mies James Suvia on nykyään Amerikan vanhin asukas. Hänen sanotaan olevan 120 vuoden vanha. Kun henkikirjoittaja kysyi hänen ikäänsä vastasi hän: "En sitä oikein itsekään tiedä, taidan olla siinä 120 vuoden tienoissa, ehkä vanhempiakin. Oikeaa ikääni en varmuudella tunne, mutta muistan hyvin asioita, jotka tapahtuivat 100 vuotta sitten."

AMERIKASTA ilmoitetaan seuraavaa. Eräs 6-vuotias poikanen leikki virran reunalla kotinsa lähellä. Poika putosi veteen ja peittyi aaltoihin. Mutta eräs kuuromykkä rouva, naapuri, huomasi sen kävellessään pienen lapsensa kanssa tietä pitkin joen rannalla. Hän laski äikkii oman lapsensa tien viereen nurmikolle ja hyppäsi suoraan virtaan. Hän

saikin hukkumaisillaan olevan poikasen kiinni ja nosti hänet hengissä ylös virrasta.

ESPANJA. Äskettäin pidettiin Sevillan kaupungissa kuurojen taiteilijain töiden näyttely. Erään sikäläisen kuuron taiteilijan onnistui näyttelyn aikana myydä yli 8,000 markalla tuotteitaan, nim. kuparisia lampuja, lautasia, maljakoita y.m.

Tietoja kotimaasta

VIIPURIN Kuuromykkäin yhdistyksen vuosikokous pidettiin helmikuun 1 p:nä. Saapuvilla olivat kaikki jäsenet. Vuosikokouksen avasi puheenjohtaja hra Aleks. Puolakka. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin rouva Riikka Puolakka ja sihteeriksi Arvi Tolpo. Johtokunnalle myönnettiin vastuuvapaus sen jälkeen kuin oli vuosikertomus luettu ja tilintarkastajain lausunto esitetty.

Vuoden 1931 puheenjohtajaksi valittiin Ragnar Östman eniten ääniä saaneena. Johtokunta keskuudestaan valitsi varapuheenjohtajaksi rouva Riikka Puolakan, rahastonhoitajaksi Arvi Tolpon, jäsenkirjuriksi Elviira Ampujan ja sihteeriksi Helmi Kasken. Johtokunnan jäseniksi valittiin Olli Ollikka ja Armas Suikkanen sekä varalle hra Aleks. Puolakka. Tilintarkastajiksi tuli valituksi Aleks Puolakka ja Onni Hyttinen, varatilint. Lyyli Pykäläinen ja Elsa Hussi. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Sylvi Järvinen ja Onni Hyttinen.

Lisäksi valittiin huvitoimikunta, johon tulvat Elviira Ampuja, Sylvi Järvinen, Hj. Pykäläinen, Juho Tenkanen, Ilmari Ratia ja Taavetti Luvinen.

Jäsenmaksun suuruus päätettiin pysyttää ennallaan.

LAHDEN kuuromykkäin yhdistyksen vuosikokous pidettiin helmik. 15 p:nä Seurojen Kotitalolla. Väliaikainen puheenjohtaja hra Kauko Mäkelä lausui osanottajat tervetulleiksi, minkä jälkeen valittiin kokouksen puheenjohtajaksi hra L. Mäkelä ja sihteeriksi Uuno Saarinen. Esitettiin yhdistyksen vuosikertomus, tilikertomus ja tilintarkastajain lausunto edelliseltä vuodelta, jotka hyväksyttiin muistutuksitta ja rahastonhoitajalle ja johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Puheenjohtajaksi valittiin lippuäänestyksellä uudelleen hra Kauko Mäkelä. Johtokuntaan rva Greta Remmi, neiti Lempi Rantala, hrat Kosti Remmi ja Onni Lehtonen, varalle Paavo Laaksonen ja Uuno Saarinen. Edustajaksi Kuuromykkäinliiton vuosikokoukseen valittiin hra Kauko Mäkelä, varalle Kosti Remmi. Ehdotus kerta kuukaudessa kokoontumisesta jätettiin johtokunnan harkittavaksi.

Kokouksen jälkeen johtokunnan keskuudessa valittiin varapuheenjohtajaksi Kosti Remmi, sihteeriksi neiti Lempi Rantala, varalle rva Greta Remmi, rahastonhoitajaksi K. Mäkelä ja jäsenkirjuriksi K. Remmi.

KUOPION KUURROMYKKÄ-URHEILIJAIN vuosikokous pidettiin helmik. 1 p:nä Kuurojen koululla.

Seuran puheenj. Aarne Holopainen avasi kokouksen, jonka puheenjohtajaksi valittiin nti Eva Toivanen ja sihteeriksi nti Milja Kolari.

Tämän jälkeen seuran sihteeriksi hra A. Hartikainen luki laatimansa toiminta- ja tilikertomukset v:ltä 1930. Tilintarkastajain lausunnon perusteella myönnettiin johtokunnalle vastuuvapaus.

Seurasi sitten johtokunnan vaali, joka toimitettiin huutoäänestyksellä. Yksimielisesti valittiin uudeksi puheenjohtajaksi hra Jussi Väisänen, joka kyllä esitti joitakin syitä kieltäytyen puheenjohtajan toimesta, mutta niitä ei otettu huomioon. Muiksi johtokunnan jäseniksi valittiin nti Eva Toivanen, nti Milja Kolari sekä herrat A. Harrikainen ja A. Holopainen. Varajäseniksi tulivat nti Anna Miettinen ja nti Anni Häkkinen.

Tilintarkastajiksi valittiin opettaja Veikko Lehvä ja hra Veikko Savolainen ynnä varalle nti Anna Miettinen ja hra Pentti Borg.

Seuran emänniksi tulivat nti Alina Miettinen, varalle nti Anna Miettinen.

Pöytäkirjan tarkastajiksi tulivat nti Hilda Kauppinen ja hra Martti Pirskanen.

Seuran jäsenmaksu, naisilta 10 mk. ja miehiltä 15 mk. jätettiin entiselleen.

Uusi johtokunta kokoontui helmik. 8 p:nä ja valittiin silloin eri virkailijat. Varapuheenjohtajaksi valittiin hra Aarne Holopainen, sihteeriksi nti Milja Kolari, rahastonhoitajaksi hra A. Hartikainen, jäsenmaksujen kantajaksi nti Eva Toivanen, kalustonhoitajaksi hra A. Holopainen sekä kirjenvaihtajaksi Kuuromyökkäin Lehteen nti Milja Kolari.

Toinen johtokunnan kokous pidettiin helmik. 14 p:nä, jolloin päätettiin edustajain lähettämistä Hämeenlinnan hiihtomestaruuskilpailuihin. Asiasta syntyi vilkas keskustelu, jonka tuloksena päätettiin lähettää 4 miestä matkalle, nimittäin hrat Vilho Hirvonen, Jussi Väisänen, Emil Kainulainen ja Aug. Tuhkanen. Hra Väisänen toimii samalla etujen valvojana ja ottaa osaa Liittoneuvoston kokoukseen.

Päätettiin järjestää iltama pääsiäisenä. Iltaman yhteydessä pidetään jäsentenväliset hiihtokilpailut sunnuntaina huhtikuun 5 p:nä klo 8,30. Hiihdettävä matka on naisille 3 km. ja miehille 10 km.

Aikaisemmin päätetty huvimatka tehtiin Laskiaissunnuntaina seuran jäsenen Aug. Tuhkanen kotiin Pitkälähteen, jonne oli matkaa jonkun verran yli 10 km. Kuopiosta. Lähdettiin Kuopionlahden rannasta klo 11 tienoissa kauniin aurinkoisena sään vallitessa. Koska oli saatu vain 1 hevonen käytettäväksi lähtivät toiset suksilla, toiset jalkaisin. Reippaasti tehtiin taivalta hyvän sään aikana, joskin loppumatkan hie- man pryrytteli lunta. Mutta mitä näistä pienistä esteistä välitettiin! Perillä ystävä-

Ilo Kangasniemi

linen talon emäntä tarjosi vapaat kahvit koko "retkueelle". Aika kului odottamatta kahvin lomassa keskustellen ja eväitä maistellen. Hämärän tulen lähdeittiin kotimatkal- le, mutta ehti pimeys yl- lättää ennen kaupunkiin tuloa. Hyvin silti selvit- tiin kotiin.

Parhaat kiitokset ystä- väliselle isäntävälle Tuh- kasille. Piste.

40 VUOTTA täytti maaliskuun 13 p:nä Vaasan kuurojenyhdistyksen pu- heenjohtaja, hra Ilo Kan- gasniemi.

TURUN K. M. U:SEURA "VALPPAAN" jäsentenkeski- set hiihtokilpailut suoritettiin 15 p:nä helmikuuta. Osanotta- jia oli 5 miestä ja 1 nainen. Yksi ainoa nainen, sepä on merkittävä, sillä Turussa on ainakin muutamia tyttöjä, jotka pieneen harjoituskuuriin jälkeen pystyvät suksilla lykkäämään. Ei se ole mikään konsti, vaan talven ruumiillisen liikunnan yksinkertaisin niksi. Rata oli osaksi murtomaata ja keli uuden hienon lumikerroksen vuoksi raskasta, sään ollessa yli 10 astetta. Tulokset ovat seuraavat: 15 km. yleinen sarja: P. Palmu 53,19, A. Heinonen 55,41, E. Raitanen 1 t. 2,58; 5 km. yli 35 vuotiaiden sarja, E. Raitanen 37,44, B. Kaski 39,16; 5 km. ukkosarja yli 45 vuotiaalle: K. Blomberg 36,36, ja naisten 3 km. Martta Nieminen 21,45. Kuusi vuotta sitten "Valppaan" asettama murtomaapokaali hiihdossa on jo aikoja sitten ratkaistu, sillä sen on 4 kertaa voittanut U. Lehtimäki saaden sen ikimäkseen, A. Heinonen ja P. Palmu kumpikin kerran.

RIIHIMÄEN kuuromyökkäin yhdistyksen vuosikokous pi- detään sunnuntaina maalik. 22 p:nä klo 12 päivällä Pohjoisella koululla. Tervetuloa kaikki jäsenet mukaan.

RIIHIMÄEN KUUROMYKKÄIN YHDISTYKSEN vuo- sikokous pidetään 22 p:nä maalisk. klo 12 päivällä Pohjois- piirin kansakoululla. Saapukaa jäsenet kaikki! Huom.! Ampumakilpailupalkintoja jaetaan.

RAHANKERÄYS Turun Kuuromyökkäin oman kodin ai- kaansaamiseksi on nyt tähän mennessä tuottanut 33,328 mk.

KUOLLEITA. Turun kunnalliskodin sairaalassa kuoli helmikuun 13 p:nä kuuro puuseppä Juho Bernhard Viita- nen 52 v. vanhana. Vainaja sairasti keuhkotautia ja oleskeli sairaalassa useita kuukausia. Häntä jäi kaipaamaan leski ja 3 lasta.

VIIPURISSA kuoli samoihin aikoihin rouva Lydia Löven, o.s. Kupiainen. Vainaja oli syntynyt v. 11. 10. 1880 ja käy- nyt Kuopion kuurojenkoulun.

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON VUOSIKOKOUS

pidetään entisen tavan mukaan Maarianilmestyspäivänä maaliskuun 25 p:nä kello 1 päivällä Helsingin kuuromyökkäin- yhdistyksen huoneustossa Liisankatu 27. Tilaisuus aloitetaan yhteisellä hartaushetkellä klo 11 ap. kuurojen kirkossa, jol- loin pastori Myyryläinen Viipurista saarnaa. Sen jälkeen tarkastetaan edustajain valtakirjat kokouspaikassa. Keskus- hallituksen päätöksen mukaan suoritetaan yhdelle edustajalle kustakin haaraosastosta 50 pros. korvaus matkapiletin hinnas- ta. Kukin edustaja olkoon varustettu valtakirjalla, johon on merkittävä kuinka monta jäsentä hänen edustamassaan yh- distyksessä on. Edustajalla on yksi ääni kutakin kymmentä jäsentä kohti. Aijotusta esitelmistä ja keskustelukysymyk- sistä on ilmoitettava Liiton sihteerille viimeistään 2 viikkoa ennen vuosikokousta.

Liiton keskushallituksesta ovat eroamisvuorossa tänä vuon- na rouva Elma Ignatius, kouluneuvos V. Forsius ja hra Vilho Salovaara. Liiton keskushallituksesta ovat eroamisvuorossa hrat J. K. Palomaa Turusta ja Väinö Sihvola Inkeröisistä sekä varajäsen johtaja E. J. Pesonen Turusta.

Keskushallitus.

OY. SURDUS AB:n

osakkaat kutsutaan täten varsinaiseen yhtiökokoukseen, joka pidetään tiistaina 24 p:nä maaliskuuta 1931 klo 19 Helsingin Kuuromyökkäin Yhdistyksen huoneistossa Liisankatu n:o 27, A, Helsingissä. Kokouksessa käsitellään yhtiöjärjestyk- sen 7 §:ssä mainitut asiat.

Jobitokunta.

Katkeralla surulla ilmoitamme, että rakas mieheni ja hellä isämme

JUHO BERNHARD VIITANEN,

synt. 2 p:nä toukok. 1879 Uudellakirkolla T.I., kuoli kärsittyään pitkällistä tautia uskossa Va- pahtajaansa Turussa 13 p:nä helmik. 1931. Kai- pauksella muistelemme:

Augusta, Impi, Irja ja Maija Viitanen.

KIITOS

Täten pyydämme lausua Turun Kuuromyökkäin yhdistyk- selle, urheiluseura "Valppaalle" ja yksityisille ystäville, jot- ka osaa ottivat syvään suruumme mieheni haudalla seppe- leillä, puheilla ja kukilla sekä Turun K.m. yhdistyksen järjestämästä hautajaiskahvista sydämelliset kiitoksemme.

Augusta Viitanen ja lapset.